

Księga Daniela - numer sto dwudziesty czwarty

Odświeżenie Daniela 11:40 - prorocza analiza historycznych paralel i przyszłych wydarzeń

Jeff Pippenger
2024-03-08

Poświęcamy czas na przedstawienie struktury jedenastego rozdziału Księgi Daniela, gdy omawiamy werset czterdziesty. Werset czterdziesty stanowi paralelę wersetu czternastego z ósmego rozdziału Księgi Daniela w tym proroczym sensie, że światło, które Chrystus, jako Lew z pokolenia Judy, odpieczętował w 1798 roku, opierało się na wersecie czternastym z ósmego rozdziału Księgi Daniela. Podobnie światło, które On odpieczętował w 1989 roku, opierało się na wersecie czterdziestym.

Jak już zauważyliśmy, choć nie omówiliśmy tego w poprzednim artykule, stosując metodologię późnego deszczu „linia po linii”, werset czterdziesty przedstawia dwie odrębne linie, gdyż zawiera czas końca zarówno dla ruchu pierwszego anioła, jak i dla ruchu trzeciego anioła.

Gdy zestawimy „czas końca” w wersecie czterdziestym w 1798 roku oraz jego „czas końca” w 1989 roku, stwierdzamy, że Księga Daniela, rozdział ósmy, werset czternasty, odpowiada Księdze Daniela, rozdział jedenasty, werset czterdziesty, ponieważ oba przedstawiają poznanie odpieczętowane w proroczej historii trzech aniołów z czternastego rozdziału Apokalipsy. Łączy je również fakt, że werset czternasty jest widzeniem „mareh” nagłego „pojawienia się” Chrystusa w świątyni, a werset czterdziesty jest widzeniem „chazon” obejmującym dwa tysiące pięćset dwadzieścia lat historii proroczej. Jedno jest momentem w czasie, drugie okresem czasu.

Jeden reprezentuje odnowienie i oczyszczenie świątyni, drugi zniszczenie i zdeptanie świątyni. Jeden reprezentuje dwa tysiące trzysta lat, a drugi dwa tysiące pięćset dwadzieścia lat. Jeden jest reprezentowany przez rzekę Ulai, drugi przez rzekę Hiddekel. Jeden reprezentuje ludzkość, drugi reprezentuje boskość. Właściwie zrozumiany, werset czterdziesty w powiązaniu z werselem czternastym jest zdumiewająco głęboki. 1798 reprezentuje dzieło boskości, a 1989 reprezentuje bunt ludzkości.

Ustaliliśmy w poprzednim artykule, że opis pokonania trzech przeszkód przez króla północy jest przedstawiony w sposób sekwencyjny, jednak rzeczywiste zastosowanie przedstawionych wydarzeń wymaga ostrożnego podejścia, ponieważ wersety od czterdziestego drugiego do czterdziestego czwartego włącznie są w istocie powiązane z werselem czterdziestym pierwszym, który odnosi się do wkrótce nadchodzącej ustawy niedzielnej w Stanach Zjednoczonych. To tam dochodzi do zawiązania trójstronnego sojuszu i tam też rozpoczyna się poselstwo głośnego wołania „ze wschodu” i „z północy”.

W jedenastym rozdziale Księgi Daniela adwentystyczni badacze na przestrzeni lat dostrzegli, że Daniel posługuje się szczególną techniką w przedstawianiu Rzymu. Uriah Smith zwraca na to uwagę w książce Daniel i Objawienie. Daniel najpierw wskazuje, w jaki sposób Rzym przejmuje

władzę nad światem, a następnie w kolejnych wersetach cofa się do początku tej historii, opisując polityczne podboje, i pokazuje, jak Rzym oddziałuje na lud Boży w trakcie tej samej historii. Wreszcie wskazuje, jak Rzym dochodzi do swego końca. Zasada, którą stosuje Daniel, nazywa się „powtarzanie i rozszerzanie”.

Ta trzystopniowa metoda jest przedstawiona w wersetach 40–45. Wersety 40–43 opisują trzystopniowy proces, w którym Współczesny Rzym zdobywa planetę Ziemię, a w wersecie 44 Daniel wraca do wersetu 41, do momentu, gdy „wieści” zostają wówczas ogłoszone pod sztandarem stu czterdziestu czterech tysięcy, i gdy papieństwo wyrusza następnie z wielką wściekłością, aby zniszczyć i doszczętnie zgładzić wielu. Następnie w wersecie 45 oraz w rozdziale 12, wersecie 1, papieństwo dochodzi do swego kresu, a nikt mu nie pomaga, między morzami a chwalebą świętą górą, gdy zamyka się czas łaski dla ludzkości.

W wersecie trzydziestym jedenastego rozdziału Księgi Daniela znajdujemy początek opisu historii, który Siostra White cytuje słowo w słowo aż do wersetu trzydziestego szóstego, a następnie pisze: „sceny podobne do opisanych w tych wersetach będą miały miejsce.” Wersety trzydziesty i trzydziesty pierwszy wskazują na historyczne przejście od pogańskiego Rzymu do papieskiego Rzymu jako odpowiednio czwartego i piątego królestwa prorocstwa biblijnego. Werset trzydziesty pierwszy opisuje, w jaki sposób papieski Rzym został osadzony na tronie świata w roku 538.

W wersecie trzydziestym pierwszym pierwszą wskazaną rzeczą jest moment, gdy Clovis, król Franków (współczesna Francja), opowiedział się po stronie papieństwa w roku 496. Clovis następnie nawrócił się z jawnego pogaństwa na ukryte pogaństwo katolicyzmu (religii jego żony Clotildy). Następnie poświęcił swój tron temu, by wynieść papieństwo na tron ziemi. W wersecie Clovis został przedstawiony przez "ramiona", gdyż poświęcił ramię swojej potęgi militarnej i ramię swojej potęgi finansowej dziełu, którego się wówczas podjął.

Początkowa działalność Clovisa reprezentowała działania wszystkich królów niegdyś pogańskiej Europy, którym było przeznaczone, by w miarę rozwoju dziejów udzielać różnorakiego wsparcia nierządniczy Rzymu. Clovis został przez Kościół katolicki namaszczone tytułem pierworodnego Kościoła katolickiego, a następnie Francja – tytułem najstarszej córki Kościoła katolickiego. Był symbolem pierwszego z wielu królów, który uprawiał nierząd z nierządnicą Tyru.

W tym proroczym sensie Chlodwiga symbolizował Achab, który również uprawiał nierząd z Izebel (symbol Kościoła katolickiego w Księdze Objawienia) i który był także najważniejszym królem dziesięciu plemion, tak jak Chlodwig stał się głównym symbolem dziesięciu rogów (zob. Księga Daniela, rozdział siódmy) pogańskiego Rzymu. Ci królowie Europy ostatecznie osadzą nierządnicę Babilonu na tronie ziemi. W tym sensie Achab i Chlodwig obaj reprezentują Stany Zjednoczone, które w dniach ostatecznych uprawiają nierząd z papieństwem.

Ronald Reagan zapoczątkował nierząd i będzie to ostatni prezydent, który zmusi pozostałych dziesięciu królów Organizacji Narodów Zjednoczonych do popełnienia tego samego czynu. Reagan był prezydentem w czasie końca w 1989 roku i dlatego musi proroczo przedstawiać ostatniego prezydenta w historii, kiedy pozostali dziesięciu królowie dokonują tego samego czynu, ponieważ Jezus zawsze ilustruje koniec czegoś jego początkiem. Reagan był zamożną,

dobrze znaną osobowością medialną, powszechnie rozpoznawaną ze swojego osobliwego stylu mówienia, który początkowo należał do Partii Demokratycznej, a ostatecznie przeszedł do Partii Republikańskiej.

W wersecie trzydziestym pierwszego wojska reprezentujące papieżstwo miały zbeczczyć sanktuarium mocy. W ujęciu proroczym sanktuarium mocy zarówno pogańskiego, jak i papieskiego Rzymu było miasto Rzym. Opiera się to na fakcie, że oba Rzymy przez określony czas sprawowały władzę z miasta Rzymu i że, gdy rządziły z miasta Rzymu, były w istocie niezwyciężone.

Pogański Rzym rozpoczął swoje trzystuszećdziesięcioletnie panowanie w bitwie pod Akcjum, w roku 31 p.n.e. Księga Daniela, rozdział jedenasty, werset dwudziesty czwarty, wskazuje, że przez „czas” będą obmyślać swoje plany ze swojej warowni, którą był Rzym. Proroczy „czas” to trzysta sześćdziesiąt lat, a trzysta sześćdziesiąt lat po bitwie pod Akcjum, w której Antoniusz i Kleopatra zostali pokonani, Konstantyn przeniósł się z Rzymu do Konstantynopola i okres niezwyciężoności pogańskiego Rzymu dobiegł końca.

Gdy w roku 538 Goci, którzy stanowili trzecią geograficzną przeszkodę dla papieskiego Rzymu, zostali wypędzeni z Rzymu, rozpoczął się 1260-letni okres supremacji papieskiego Rzymu i trwał do roku 1798, kiedy papieża usunięto z Rzymu, zadając w ten sposób proroczą śmiertelną ranę papieskiej bestii, a w następnym roku, 1799, ów papież (kobieta, która dosiadała bestii) zmarł w niewoli.

Siły (Chlodwiga) stojące po stronie papieżstwa miały zbeczczyć sanktuarium mocy, a Konstantyn rozpoczął to dzieło, filozoficznie uznając Rzym za miasto niższego rzędu niż Konstantynopol; odtąd działania wojenne tamtego okresu, prowadzone przez wrogów Rzymu, były zawsze skoncentrowane na atakowaniu samego miasta Rzymu, a od roku 476 już nigdy w tym mieście nie rządził żaden rzeczywisty potomek Rzymian — aż do roku 538, kiedy miasto stało się sanktuarium mocy dla papieskiego Rzymu.

Achab, Chlodwig i Francja typizują Stany Zjednoczone, a sanktuarium siły Stanów Zjednoczonych stanowi Konstytucja USA. Ten dokument jest dokumentem Bożym i stanowi kamień milowy historii proroczej. Odkąd Ronald Reagan wystąpił w obronie papieżstwa w wydarzeniach poprzedzających rok 1989, Konstytucja znajduje się pod nieustannym, narastającym atakiem, podobnie jak sanktuarium siły w okresie schyłku i upadku pogańskiego Rzymu. Gdy wkrótce w USA zostanie wprowadzone prawo niedzielne, Konstytucja zostanie całkowicie obalona. Od czasów Reagana aż do tego prawa niedzielnego powtarza się historia z lat 330–538. W roku 538 papieżstwo zostało osadzone na tronie, co typizuje zagojenie się jego śmiertelnej rany przy owym prawie niedzielnym.

Okres od Ronalda Reagana do ustawy niedzielnej jest okresem proroczym wyraźnie wskazanym przez prorocze Słowo Boże. „Ramiona”, reprezentowane przez Clovisa, miały również usunąć „codzienne” z niegdyś pogańskiego królestwa Imperium Rzymskiego. Religia imperium była pogańska od samego początku, a Clovis rozpoczął dzieło zastępowania religii jawnego pogaństwa religią katolicyzmu, która jest po prostu zamaskowanym pogaństwem.

Stany Zjednoczone całkowicie wyeliminują protestantyzm, gdy w ramach wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego narzucą znak papieskiej władzy, ponieważ jedyna definicja słowa „protestant” to protest przeciwko Rzymowi. Jeśli przyjmiesz znak władzy Rzymu, nie protestujesz przeciwko Rzymowi. W Księdze Amosa, rozdziale trzecim, wersecie trzecim, Amos stawia retoryczne pytanie: „Czy dwaj mogą iść razem, jeśli nie są zgodni?”

Ruchy, które obecnie toczą się w Stanach Zjednoczonych, mają na celu zapewnienie instytucjom i praktykom kościoła poparcia ze strony państwa; protestanci idą w ślady papistów. Co więcej, otwierają drzwi papieżowi, by odzyskało w protestanckiej Ameryce zwierzchnictwo, które utraciło w Starym Świecie.

Gdy w roku 508 pogaństwo zostało usunięte jako oficjalna religia państwa, symbolizowało to, że czynnik powstrzymujący, o którym pisał Paweł w 2 Liście do Tesaloniczan, rozdziale drugim, został wcześniej usunięty, przed objawieniem się człowieka grzechu w związku z rychło nadchodzącym prawem niedzielnym w Stanach Zjednoczonych. Podporządkowanie jawnego pogaństwa i jego przejście w ukryte pogaństwo katolicyzmu nie nastąpiło od razu; w historii odnotowuje się, że rozpoczęło się wraz z nawróceniem Clovisa na katolicyzm w roku 496, a w pełni dokonało się w roku 508.

A zatem, od czasów Reagana, począwszy od 1989 roku, aż do rychło nadchodzącej ustawy niedzielnej, prawdziwy protestantyzm będzie całkowicie powstrzymany w Stanach Zjednoczonych. Wówczas Konstytucja, „przybytek mocy” dla Stanów Zjednoczonych, zostanie obalona, a czwarte dzieło „ramion” z wersetu trzydziestego pierwszego zostanie dokonane, gdy „ramiona” wówczas osadzą papieża na tronie ziemi, jak to miało miejsce w roku 538.

Gdy papież w roku 538 objął tron, narracja w Księdze Daniela przechodzi od opisu, jak papież opanował świat, do kwestii tego, jak papież prześladował lud Boży w tamtych dziejach. W czternastym wersecie dziesiątego rozdziału Księgi Daniela Gabriel poinformował Daniela, że celem widzenia, które miał przedstawić, było ukazanie „co spotka lud Boży w dniach ostatecznych”.

Teraz przyszedłem, aby dać ci zrozumieć, co spotka twój lud w dniach ostatecznych: albowiem widzenie dotyczy jeszcze wielu dni. Księga Daniela 10:14.

Wersety od trzydziestego drugiego do trzydziestego szóstego to te, o których siostra White wprost mówi, że się powtórzą, a opisują one prześladowania w okresie trwającego tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat panowania papieża, od czasu, gdy zostało ono osadzone na tronie w roku 538, aż do otrzymania śmiertelnej rany w 1798 roku.

A tych, którzy postępują bezbożnie przeciw przymierzowi, uwiedzie pochlebstwami; lecz lud znający swego Boga będzie mocny i dokona wielkich czynów. A rozumni spośród ludu będą pouczać wielu; jednak będą padać od miecza i od ognia, od niewoli i od grabieży przez wiele dni. A gdy upadną, otrzymają małą pomoc; lecz wielu przyłączy się do nich przez pochlebstwa. I niektórzy z rozumnych upadną, aby ich wypróbować, oczyścić i wybielić aż do czasu końca, gdyż jeszcze to jest na czas wyznaczony. I król będzie czynił według swojej woli; wywyższy się i wyniesie ponad każdego boga, i będzie mówił zdumiewające rzeczy przeciw

Bogu bogów, i będzie mu się powodziło, aż wypełni się gniew; gdyż to, co postanowione, zostanie dokonane. Daniela 11:32-36.

Wersety opisują prześladowania z okresu ciemnych wieków, a werset trzydziesty szósty następnie wskazuje, że papieństwo będzie mieć powodzenie aż do czasu, gdy pierwszy akt gniewu Bożego wobec północnego królestwa Izraela dopełni się w roku 1798. Daniel najpierw wskazał, jak papieństwo zostało osadzone na tronie ziemi, następnie jak papieństwo oddziaływało na lud Boży, a potem jego ostateczny upadek. Wersety od czterdziestego do czterdziestego trzeciego jedenastego rozdziału Księgi Daniela wskazują, jak papieństwo przejmuje kontrolę nad światem, następnie werset czterdziesty czwarty wskazuje, jak prześladowuje lud Boży czasów ostatecznych, a werset czterdziesty piąty wskazuje, jak dochodzi do swego ostatecznego kresu, bez nikogo, kto by mu pomógł.

Hebrajskie słowo „prawda” zostało stworzone przez Cudownego Lingwistę poprzez połączenie pierwszej, trzynastej i ostatniej litery alfabetu hebrajskiego, aby utworzyć słowo „prawda”. Trzydzieście jest symbolem buntu, a pierwsza litera reprezentuje ostatnią.

Werset trzydziesty pierwszy opisuje koniec pogańskiego Rzymu jako czwarte królestwo prorocтва biblijnego, a werset trzydziesty szósty wskazał koniec Rzymu papieskiego jako piąte królestwo prorocтва biblijnego. Między pierwszym a ostatnim opisem upadku Rzymu występuje bunt, reprezentowany przez papieństwo, które w historii między początkiem a końcem wymordowało miliony ludu Bożego. Zastosowanie tych wersetów nosi pieczęć "prawdy".

Wersety 40–45, które są zilustrowane przez wersety 30–36, zaczynają się upadkiem papieństwa i kończą się upadkiem papieństwa. Pośrodku tej historii, rozpoczynającej się w 1798 roku i trwającej do zamknięcia czasu próby, znajduje się bunt Współczesnego Rzymu, który ponownie morduje lud Boży. Zastosowania tych wersetów również noszą znamiona „prawdy” i są ze sobą zgodne, dostarczając dwóch świadków, którzy potwierdzają „prawdę”, a obie linie opisują Rzym, symbol mający „potwierdzić widzenie”.

A w owych czasach wielu powstanie przeciwko królowi Południa; również rabusie twego ludu wywyższą się, aby utwierdzić widzenie, lecz upadną. Daniel 11:14.

Zjawisko prorocze, którym Daniel posługuje się w rozdziale jedenastym, występuje nie tylko w wersety 30–36 oraz 40–45. Wersety 14–19 opisują, w jaki sposób pogański Rzym przejął kontrolę nad światem, następnie wersety 20–24 przedstawiają, jak pogański Rzym postępował z ludem Bożym, a w wersety 24–30 ukazany jest upadek pogańskiego Rzymu.

Werset czterdziesty jest początkiem pogańskiego Rzymu, a werset trzydziesty jest końcem pogańskiego Rzymu. W historii przedstawionej w środku pogański Rzym jest wskazany jako ten, który ukrzyżował Chrystusa, zatem bunt w środku identyfikuje te wersety jako "prawdę". Alfa i Omega umieścił swój podpis na przestrzeni całego rozdziału jedenastego Księgi Daniela.

Werset czterdziesty zawiera historię, która zaczyna się w latach Ronalda Reagana i wskazuje na sojusz zawarty między prezydentem Stanów Zjednoczonych a człowiekiem grzechu. Wyznacza on konkretny okres, który kończy się osadzeniem papstwa na tronie ziemi, tak jak to miało miejsce w

roku 538. Nie jest przypadkiem, że Clovis, król Franków, czyli dzisiejszej Francji, jest symbolem Stanów Zjednoczonych. Clovis uosabiał Reagana. Reagan był symbolem protestantyzmu, podobnie jak Clovis był symbolem pogaństwa.

Bitwą, podczas której Chlodwig, król Franków, nawrócił się na katolicyzm, była bitwa pod Tolbiakiem (znana też jako bitwa pod Zülpich lub bitwa pod Kolonią). Bitwa ta miała miejsce w roku 496. Chlodwig był wówczas poganinem, lecz w trakcie bitwy, gdy wydawało się, że jego wojskom grozi klęska, modlił się do chrześcijańskiego Boga swojej katolickiej żony o pomoc i złożył ślubowanie, że jeśli wyjdzie z niej zwycięsko, nawróci się na chrześcijaństwo. Chlodwig rzeczywiście wygrał bitwę i w rezultacie on sam oraz znaczna część jego frankijskich wojowników przeszli na katolicyzm, co stanowiło ważne wydarzenie w chrystianizacji Franków.

Ronald Reagan, zadeklarowany protestant, stwierdził, że jego motywacją do zawarcia tajnego sojuszu z papieżem Rzymu było przekonanie, iż Związek Radziecki jest antychrystem biblijnego proroctwa. W walce Reagana przeciwko byłemu Związkowi Radzieckiemu, nie dostrzegając własnego błędu w kwestii tego, kto jest antychrystem, sprzymierzył się z antychrystem.

Ci, którzy gubią się w swoim rozumieniu słowa, którzy nie dostrzegają znaczenia Antychrysta, z pewnością opowiedzą się po stronie Antychrysta. Kolekcja Kressa, 105.

Stany Zjednoczone są podwójnym symbolem proroczym, co przedstawiają dwa rogi bestii z ziemi. Francja jest także podwójnym symbolem proroczym, jak przedstawiają to Sodoma i Egipt w jedenastym rozdziale Apokalipsy. Francja jest pierworodnym dzieckiem papieżstwa, a Reagan, reprezentujący Stany Zjednoczone, był pierwszym z dziesięciu królów z siedemnastego rozdziału Apokalipsy w czasach ostatecznych, który popełnił nierząd z nierządnicą z Tyru, zapomnianą od 1798 roku. Była zapomniana w czasie końca w 1798 roku, ale zaczyna być pamiętana w czasie końca w 1989 roku.

Chlodwig, przywódca Francji, zapoczątkował okres, który doprowadził do tego, że w 538 roku papieżstwo zostało wyniesione na tron, po czym uchwalilo prawo niedzielne na Soborze w Orleanie. Reagan, przywódca Stanów Zjednoczonych, zapoczątkował okres, który prowadzi do tego, że papieżstwo znów zostanie wyniesione na tron świata w obliczu wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego.

Francja jest tą podwójną potęgą, która osadziła papieżstwo w 538 roku, a Francja, przez generała Napoleona Berthiera, zdjęła papieżstwo z tronu w 1798 roku. Stany Zjednoczone osadzą papieżstwo na tronie w czasach ostatecznych, a jako wiodący król spośród dziesięciu królów Stany Zjednoczone ostatecznie "uczynią ją spustoszoną i naga, i zjedzą jej ciało, i spalą ją ogniem."

Werset czterdziesty zawiera historię z wersetu trzydziestego pierwszego i wskazuje, że dzieło przywrócenia papieżstwa na tron ziemi jest reprezentowane przez okres rozpoczynający się wraz z Ronaldem Reaganem i kończący się na ostatnim prezydencie Stanów Zjednoczonych. Ten ostatni prezydent będzie typologicznie zapowiedziany przez Reagana, gdyż Jezus zawsze ilustruje koniec początkiem.

W pierwszych wersetach jedenastego rozdziału Księgi Daniela, gdzie przedstawiona jest ta prorocza historia (werset 2), znajdujemy opis wydarzeń poprzedzających dzieje królestwa Grecji. Grecja jest symbolem Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz światowego rządu dziesięciu królów z siedemnastego rozdziału Księgi Objawienia. Werset trzeci w jedenastym rozdziale Księgi Daniela przedstawia Aleksandra Wielkiego, a werset drugi ukazuje historię poprzedzającą światowy rząd w dniach ostatecznych.

W pierwszym wersecie Gabriel po prostu stwierdza, że wzmocnił Dariusza na początku królestwa Medów i Persów, lecz do Daniela Gabriel przybył w rozdziale dziesiątym, kiedy panował Cyrus Perski, a nie Dariusz Med. Po wyraźnym powiązaniu królestwa jako proroczego, dwoistego królestwa Medów i Persów (tak jak w przypadku Francji i Stanów Zjednoczonych), Gabriel następnie przedstawia dzieje, które poprzedzają światowe królestwo Aleksandra Wielkiego.

A teraz pokażę ci prawdę. Oto w Persji jeszcze powstaną trzej królowie, a czwarty będzie o wiele bogatszy niż oni wszyscy; i swoją siłą dzięki swym bogactwom podburzy wszystkich przeciw królestwu Grecji. Daniela 11:2.

Alfa i Omega zawsze ukazuje koniec czegoś wraz z jego początkiem, a werset drugi mówi o historii poprzedzającej narzucenie jednego światowego rządu, reprezentowanego przez królestwo Grecji Aleksandra Wielkiego. Werset drugi jest linią prorocstwa dotyczącą Stanów Zjednoczonych, które jako dwurożna potęga czasów ostatecznych są typologicznie przedstawione przez dwoistą potęgę Medów i Persów oraz przez Francję. Werset wskazuje królów, którzy mieliby stanowić typ prezydentów Stanów Zjednoczonych w czasach ostatecznych, mających wystąpić wcześniej, zanim powstanie trójczłonowy światowy rząd smoka, bestii i fałszywego proroka. Clovis był odpowiednikiem Reagana jako pierwszego prezydenta na początku historii, która prowadzi do ponownego osadzenia antychrysta na tronie.

Od czasów Cyrusa, w jedenastym rozdziale Księgi Daniela, miało być trzech prezydentów, a następnie czwarty, który miał być znacznie bogatszy niż oni wszyscy. Dariusz był pierwszym królem imperium Medo-Perskiego, a Cyrus, który panował, gdy Daniel otrzymał historię od Gabriela, był drugim królem. Czterech królów miało nastąpić po Cyrusie, więc czwarty z następujących po nim królów byłby szóstym królem.

Szósty król byłby najbogatszym królem, a bogaty prezydent (król) podburzyłby wszystkich przeciwko królestwu Grecji. Prezydentami od Reagana byli: Bush starszy, Clinton, Bush młodszy, Obama; więc szóstym i najbogatszym królem byłby Trump. Ten król (prezydent) „podburzy” królestwo Grecji (globalistów). Definicja hebrajskiego wyrażenia „stir up” jest dość pouczająca.

Hebrajskie słowo oddane w wersecie jako "stir up" jest pierwotnym rdzeniem oznaczającym "obudzić" lub "zbudzić". W historii zobrazowanej przez czwartego władcę po Cyrusie zostałyby wzbudzone prezydent znacznie bogatszy niż jakikolwiek inny prezydent i dzięki jego sile oraz potędze zostałyby wywołane "przebudzenie" przeciw Grecji. Grecja, jako symbol globalizmu, progresywizmu i "woke-izmu", zostałaby wysunięta na pierwszy plan historii szóstego, najbogatszego prezydenta. Uświadomiłby całemu światu kontrowersje związane z progresywnym "woke-izmem" i globalną dominacją.

Przebudzenie wobec ruchu progresywnego „wokeizmu”, spowodowane podczas prezydentury najbogatszego prezydenta, występuje wraz z republikańskim rogiem, dokładnie w tym samym czasie, co przebudzenie dziesięciu panien w rogu protestanckim.

Będziemy kontynuować nasze studium Księgi Daniela 11:40 w następnym artykule.

Pomimo powszechnego upadku wiary i pobożności, w tych kościołach są prawdziwi naśladowcy Chrystusa. Przed ostatecznym nawiedzeniem ziemi przez sądy Boże wśród ludu Pana nastąpi takie ożywienie pierwotnej pobożności, jakiego nie widziano od czasów apostołskich. Duch i moc Boża zostaną wylane na Jego dzieci. Wtedy wielu odłączy się od tych kościołów, w których miłość do tego świata wyparła miłość do Boga i Jego słowa. Wielu, zarówno duchownych, jak i wiernych, z radością przyjmie te wielkie prawdy, które Bóg kazał ogłosić w tym czasie, aby przygotować lud na powtórne przyjście Pana. Nieprzyjaciel dusz pragnie udaremnić to dzieło; i zanim nadejdzie czas takiego ruchu, będzie starał się temu zapobiec, wprowadzając fałszywy odpowiednik. W tych kościołach, które zdoła poddać swojej zwodniczej mocy, sprawi, że będzie się wydawało, iż wylane jest szczególne błogosławieństwo Boże; ujawni się to, co będzie uchodzić za wielkie poruszenie religijne. Rzesze będą się radować, że Bóg cudownie dla nich działa, podczas gdy dzieło to jest dziełem innego ducha. Pod religijną maską szatan będzie dążył do rozszerzenia swojego wpływu na świat chrześcijański. Wielki spór, 464.